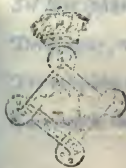
IN NVPTIIS LEONARDI DONATI

SERENISS. PRINCIPIS
LEONARDI FRATRIS F.

ET LAVRÆ VENDRAMENÆ

SERENISS. PRINCIPIS ANDREAE
PRONEPTIS

EPITHALAMIVM.

Ristis hyems rigidis circum velata procellis;
Horrida tempestas procul hinc, procul horrida grando,
Et niuium glomeratæ acies, nimbiq; minaces.
En noua nupta venit. Zephyri spirate tepentes,
Hesperiæ spirate animæ: iam rideat Orbis,
Et per vos virides, festosq; resumat amictus.
En noua nupta venit. Leonardo Laura marito,
Ceu vitis coniuncta suo se complicat Vlmo:
Dent volucres plausus, numeros tractare loquentes
Incipiant, quos prima canens efformet hirundo.
Nimbosam pluuius deponat Aquarius Vrnam;
Sol licet ipsius prima regione moretur.
Detq; rosas, violasq; & lilia mixta hyacinthis
Pro lymphis, manibus: properans Ver ecce reuertit,
Cui nimis hi thalami, nimis hæc connubia curæ.

Ergo veni noua nupta, veni, de sede paterna
Te patere educi, tibi namq; Palatia Magni
Principis, & thalamos, & casta cubilia pandunt,
Haud sedes ignota tuis: consedit in illa
Andreas Proauus, vir pace insignis, & armis,
Dum Venetæ gentis, Veneti dum rexit habenas
Imperij, huc iterum tua te Fortuna reducit;
Ergo veni bona nupta; pudor ne te Alma retardet.
Te Magnus, Sponsi Patruus, Leonardus, & ipse
Expectat, propera, dulces, multosq; senectam,
Vt bene amata viro, Patruo sic cara; per annos
Profer, habes causam. Non illo sanctius vllus
Praefuit Imperio, Responsa, Oracula dicas,
Consilium, cæleste iubar, sat clarus vtraq;
Iustitia; siue aequa aequis, seu munera dignis
Dispenset, Venetæ nunquam felicius Vrbes,
Armorum extinctis facibus, sub pace quierunt.
Accede

Accede ad Patruum, venerandum suspice vultum,
Vel Maiestati doctum coniungere amorem.
Ergo veni, propera, dulces, multosq; senectam
Ut bene amata viro, Patruo sic cara, per annos
Profer, habes causam. Sponsi tum cerne Parentes,
Non Socerum, aut Socrum, tibi sed iam cerne Parentes,
Hi genuere tibi Sponsum, eia concipe Natos
Illis persimiles, adsis fæcunda marito,
In quem crescet amor, mores si mente reuoluas
Ingenuos, partumq; decus iuuenilibus annis.
Quin tibi crescet amor, si animo, bone Sponse, reuoluas,
Quam castus sponsæ pudor insidet ore, puellas
Sponsæ, inter Venetas, nulli, iam crede, secundæ.
Felices Thalami: superos si flectere possum
In mea vota, precor, Sponsis tot gaudia, honores,
Diuitias, cælo quot fulgent astra sereno,
Quotque sinu immenso vastum mare voluit arenas.
Felices

Felices Thalamis Parcas si flectere possum
In mea vota, iterum Sponsis precor, at tibi Princeps
Optime, tum Fratri, Uxori, Natisque, tot annos
Incolumes, cælo quot fulgent astra sereno,
Quotq; sinu immenso vastum mare voluit arenas.

Io. Marsilij.

